



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou v právní věci žalobce **J.Š.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o starobní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19.5.2011, č.

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajskému soudu v Brně byla žalovanou dne 27.6.2011 postoupena žaloba ze dne 13.6.2011 proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí. Žalobce v žalobě namítal, že u firmy F. pracoval od 1.1.1991 až do roku 1995 a dále až do roku 2000 s tím, že živnost měl pouze papírově, nikdy na ni nevykazoval žádnou činnost. Do roku 1995 ve firmě pracovali i další. Nemůže za to, že majitel J.O., neplatil odvody. O tom, že pracoval u pana O. a V. věděla kriminální policie. Společně s ním pracovali u těchto majitelů i další, R.N., S.U., a P.Z. se přezkoumání rozhodnutí.

Rozhodnutím ze dne 19.5.2011, č. žalovaná zamítla námitky a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. ze dne 22.4.2011 potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím přiznala účastníkovi řízení starobní důchod od 1.5.2010 podle § 29 písm. a) zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění a s přihlédnutím k článkům 45 a 46 odst. 2 nařízení Rady EHS č. 1408/71, s přihlédnutím k článku 52 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady EHS č. 883/2004 a nařízení Evropského parlamentu a Rady EHS č. 987/2009. Dne 20.4.2009 uplatnil účastník řízení žádost o starobní důchod, důchodového věku podle § 32 zákona o důchodovém pojištění dosáhl 12.4.2009. Pro stanovení skutečné výše důchodu žalovaná postupovala v souladu s čl. 46 odst. 2

nařízení rady č. 1408/71, kdy se teoretická výše důchodu vypočtená u žalobce za 41 roků pojištění upraví v poměru dob pojištění získaných podle českých právních předpisů k celkové době pojištění získané ve všech členských státech. Účastník získal celkem 665 dní pojištění podle českých právních předpisů dohromady 15.133 dní ve všech členských státech. Na základě tohoto poměru byla stanovena výše základní výměry 96,-Kč a procentní výměry 336,-Kč. ČSSZ vycházela z podkladů, které měla k dispozici i z podkladů, které obdržela od Sociální pojišťovny – ústředí Bratislava. Dílčí starobní důchod žalovaná přiznala ve smyslu čl. 20 odst. 1,2 Smlouvy mezi ČR a SR o sociálním zabezpečení a čl. 15 Správního ujednání o provádění smlouvy. Vzhledem k tomu, že firma F., sdružení podnikatelů, Zastávka u Brna, L., která vydala potvrzení o době zaměstnání dne 15.1.1998 nebyla nalezena v obchodním rejstříku, postupovala žalovaná podle trvalého pobytu účastníka řízení, a proto dobu všech zaměstnání před rozdělením ČSFR nelze hodnotit jako dobu zaměstnání podle českých právních předpisů, ale jako dobu pojištění na území Slovenské republiky.

Žalovaná ve vyjádření uvedla, že z obsahu správního spisu zjistila, že žalobce uplatnil dne 20.4.2009 žádost o starobní důchod s datem přiznání od vzniku nároku a důchodového věku dosáhl podle § 32 zákona o důchodovém pojištění dne 12.4.2009. Vzhledem k tomu, že ke dni 31.12.1992 byl trvale hlášen na území SR, sídlo jím uváděného zaměstnavatele k tomuto datu nebylo nalezeno v obchodním rejstříku, je k hodnocení doby zaměstnání před 1.1.1993 příslušný slovenský nositel pojištění podle čl. 20 odst. 1 Smlouvy mezi ČR a SR o sociálním zabezpečení. Žalovaná tak mohla pro výši důchodu žalobce hodnotit pouze dobu pojištění získanou na území ČR po 31.12.1992, dobu pojištění získanou v ČSFR před 1.1.1993 hodnotila pouze pro nárok na dávku. Žalobci byl přiznán rozhodnutím ze dne 22.4.2011 od 12.4.2009 starobní důchod ve výši 432,-Kč podle § 29 písm. a) zákona o důchodovém pojištění s přihlédnutím k článkům 45 a 46 odst. 2 nařízení Rady EHS č. 1408/71, s přihlédnutím k článku 52 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady EHS č. 883/2004 a nařízení Evropského parlamentu a Rady EHS č. 987/2009. V odůvodnění rozhodnutí byl podrobně vysvětlen výpočet důchodu. Při stanovení výše žalovaná vycházela z čl. 20 odst. 1 Smlouvy, čl. 15 Správního ujednání o provádění Smlouvy. S přihlédnutím k výše uvedeným předpisům žalobce získal v českém důchodovém systému 665 dnů pojištění, ve slovenském 14.468 dnů pojištění. Dále ve vyjádření žalovaná nastínila postup při výpočtu dílčího starobního důchodu žalobce. Ve vztahu k námitce v žalobě žalovaná uvedla, že jako dobu pojištění získanou na území ČR po 31.12.1992 tak, i dobu pojištění před 1.1.1993 potvrzenou slovenským nositelem pojištění na formuláři E 205 SK ze dne 14.3.2011 byla doba od 1.1.1992 do 31.12.1992 v rozsahu 366 dnů (SR), od 1.1.1993 do 3.10.1994 v rozsahu 365 dnů a 276 dnů (ČR), od 8.3.1995 do 31.3.1995 v rozsahu 24 dnů v ČR a doba od 12.2.1996 do 31.12.2000 v rozsahu 1785 dnů (OSVČ – SR). Spolu se slovenskou dobou pojištění získal celkem 15.133 dnů pojištění. Pokud se týká namítané doby pojištění u organizace F., žalovaná měla k dispozici potvrzení ze dne 15.1.1998, podle něhož měl žalobce ve společnosti (podle razítka se jednalo o sdružení podnikatelů) pracovat od 1.1.1991 do 31.8.1994 jako zámečnický a pak do 31.12.1995 jako automechanik, ale v obchodním rejstříku byla nalezena pouze organizace F., s.r.o. se sídlem (nyní zrušena s likvidací), a proto žalovaná ohledně zaměstnání žalobce dotazovala bývalého jednatele společnosti J.C., který uvedl, že pan J.Š., nebyl zaměstnán ve firmě

F., s.r.o., a proto žalovaná žalobce vyzvala k zaslání dokladu o jeho zaměstnání u této organizace (zápočtového listu, smlouvy o uzavření pracovního poměru, o pracovní činnosti, dohody o provedení práce, výplatních pásek). Žalobce však mimo potvrzení ze dne 15.1.1998 jiné nepředložil. Z toho důvodu pro nárok a teoretickou výši důchodu byla hodnocena doba pojištění získaná na území ČR po 31.12.1992 doba od 1.1.1993 do 3.10.1994 a od 8.3.1995 do 31.3.1995, když doba do 31.12.1992 a od 12.2.1996 do 31.12.2000 byla potvrzena slovenským nositelem pojištění na formuláři E 205 SK. Pro výši českého starobního důchodu činila celková doba pojištění 665 dnů, protože žalobcem tvrzená doba na území ČR od 4.10.1994 do 7.3.1995 a od 1.4.1995 do 31.12.2000 nemohla být zhodnocena pro výši českého dílčího starobního důchodu proto, že se nepodařilo doložit ji žádnými doklady. Doba od 12.2.1996 do 31.12.2000, kdy podle formulář E 205 SK vykonával samostatnou výdělečnou činnost na území SR, byla zhodnocena pro nárok na důchod i jeho teoretickou výši, nebylo ji však možno hodnotit pro výši českého dílčího důchodu. Pokud bude dodatečně prokázána další doba pojištění na území ČR či v jiném členském státě EU, lze písemně požádat o přepočítání přiznaného starobního důchodu na základě nově předložených dokladů, či zjištěných a doložených skutečností, což umožňuje ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Za současného právního a skutkového stavu ve věci žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

Dne 20.2.2012 žalobce omluvil neúčast u jednání, sdělil, že má exekuci na základě rozhodnutí ze dne 30.7.2011 proto, že firma A., Zastávka u Brna, ho uvedla do daňového problému, který musí splácet, přitom si peníze nechali vyplatit na daňovém úřadě. Opětovně uvedl, že u firmy pracoval od 1.1.1991 do 30.12.1995 a dále až do roku 2000 u pana J.C. Opětovně zopakoval osoby, se kterými pracoval v uvedeném období s tím, že musí pracovat dosud, aby se uživil.

Z obsahu žaloby vyplývá, že má soud přezkoumat, zda žalovaná postupovala v souladu se zákonem při zápočtu doby zaměstnání (pojištění) v namítané době od 1.1.1991 do roku 1995 a dále až roku 2000. Pro účely tohoto posouzení soud vycházel z osobního listu důchodového pojištění vystaveného dne 20.4.2011 s uvedeným přehledem dob pojištění a z něho zjistil, že do 31.12.1992 žalovaná vykazuje dobu zaměstnání ve Slovenské republice v souladu s tiskopisem E 205 SK, od 1.1.1993 do 24.5.1993, od 25.5.1993 do 31.12.1993, od 1.1.1994 do 3.10.1994 a od 8.3.1995 do 31.3.1995 jako dobu zaměstnání v ČR a to na základě evidenčních listů důchodového zabezpečení vystavených organizací T.,, potvrzující zaměstnání od 25.5.1993 do 3.10.1994 ze dne 5.9.2002 a evidenčního listu důchodového pojištění téže organizace o nepřetržitém zaměstnání od 8.3.1995 do 31.3.1995. Pokud se týká osoby J.C., ten je uveden v úplném výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Brně jako jednatel obchodní firmy F., se sídlem, s datem zápisu 23.3.1993. Podle sdělení J.C., ze dne 10.1.2011, J.Š., nebyl zaměstnán ve firmě F., s.r.o. V dávkovém spise je dále potvrzení sdružení podnikatelů F., Zastávka u Brna,, dle obsahu částečně čitelného razítka s uvedením jména J. C., M. V. vystavené účetní D.H. dne 15.1.1998 o tom, že v této společnosti pracoval žalobce od 1.1.1991 do 31.8.1994 jako zámečnický a až do ukončení činnosti 31.12.1995 jako automechanik s uvedením výsledku šetření, že tato firma nebyla nalezena v obchodním rejstříku a ani ARESU. Žalovaná rovněž provedla šetření prostřednictvím OSSZ Brno – venkov, MěSSZ Brno, ohledně vedení J.Š. v registru zaměstnanců OSSZ s negativním výsledkem. Z tiskopisu Potvrzení o historii pojištění ve Slovenské republice

E 205 SK vyplývá, že ve Slovenské republice byla zhodnocena doba zaměstnání ve vztahu k namítané době v žalobě, doba od 1.1.1991 do 31.12.1992 jako zaměstnání, od 12.2.1996 do 31.6.2000 jako samostatná výdělečná činnost. K této době bylo také přihlédnuto při výpočtu výše starobního důchodu přiznaného Sociální pojišťovnou Bratislava rozhodnutím ze dne 4.2.2011 jak vyplývá z připojeného osobního listu důchodového pojištění s vyměřovacími základy v uvedených obdobích. Dále se ve spise nachází potvrzení Úřadu práce v Senici ze dne 20.4.2009, podle něhož mimo jiných období byl žalobce od 18.3.1991 do 8.4.1993 evidován na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání.

Ze shora uvedených zjištěných a doložených skutečností soud posoudil námitku následovně. Od 1.1.1993 do 8.3.1993 byl žalobce podle potvrzení evidován na Úřadu práce v Senici jako uchazeč o zaměstnání. Doba pojištění od 25.5.1993 do 3.10.1994 a od 8.3.2005 do 31.3.1995 je řádně doložena a prokázána evidenčními listy důchodového pojištění organizací T. se sídlem v Břeclavi, nikoliv žalobcem tvrzeného zaměstnavatelem v té době, ani F., sdružení podnikatelů, Zastávka u Brna. V tomto směru se předmětné potvrzení ze dne 15.1.1998 dostává do rozporu s evidenčními listy důchodového pojištění vystavenými shora uvedenou organizací v dobách v evidenčních listech potvrzených (stejně tak doba od 1.1.1991 do 31.12.1992 resp. 8.4.1993), která je podle potvrzení dobou evidence na Úřadu práce v Senici. Podle soudu žalovaná provedla řádné šetření ohledně dalších dob zaměstnání (pojištění) tvrzených žalobcem dotazem na potencionálního zaměstnavatele i dotazy na příslušné OSSZ (Brno-venkov vzhledem k sídlu sdružení podnikatelů F.) i u MěSSZ, ohledně možné evidence žalobce u OSSZ z titulu zaměstnance malé organizace. Všechna provedená šetření byla negativní. Soud dospěl k závěru, že nelze žalované vytknout nesprávný postup v řízení o přiznání dílčího starobního důchodu žalobci, či zajištění nedostatečných skutkových podkladů pro své rozhodnutí. O námitce týkající se způsobu vyplácení dílčího starobního důchodu soud nerozhodoval a nepřezkoumával ji, neboť otázka realizace výplaty důchodové dávky je technickou záležitostí, která soudnímu přezkumu nepodléhá.

S ohledem na shora uvedené posouzení věci soud žalobu jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněný v ust. § 60 odst. 1,2 s.ř.s., žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. února 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

